

om Enstemmighed? Hvorfor kan man saa dog ikke afvente den naturlige Udvikling, der vil føre til, at de ikke søger mere, saaledes som den ærede Ordfører antydede at det vilde gaa? Har de da været saa daarlige Præster indenfor Folkekirken, at man nu, da vi — som det fremgik af den ærede Ordførers Udtalelser — nærmer os Slutningen, saa at sige skal lukke Døren helt i for den lille Rest, der muligvis kunde være tilbage? Denne Betragtning vil jeg paa det bestemteste tilbagevise, thi disse Missionærer og Præster har som Helhed røgtet deres Præstegerning i Folkekirken lige saa godt som de teologisk uddannede Præster.

Den ærede Ordfører kom ind paa Spørgsmaalet om det teologiske Studium og ønskede en Omdannelse af dette i mere praktisk Retning o. s. v. Jeg skal ikke optage Diskussionen herom, men den ærede Ordfører henviste til Forhandlingerne i Udvalget, og det glæder mig, at den ærede Ordfører har faaet det Udbytte af Udvalgsforhandlingerne, at hendes Tanke er gaaet i den Retning, at det teologiske Studium vel nok kunde trænge til en Forbedring, en Forandring. Det er for Resten noget, som ofte har været under Overvejelse og i længere Tid, men det overflødig gør slet ikke vore Ændringsforslag, som blev forkastet, og som jeg ikke nærmere skal komme ind paa, tværtimod, disse Ændringsforslag forudsatte, at de paagældende var i Besiddelse af de nødvendige Kristendoms-kundskaber og dertil havde et stort Fond af almindelig Uddannelse fra Universitetet.

Da jeg ser saaledes paa Lovforslaget, maa jeg, efter at det er vedtaget ved anden Behandling, nu her ved tredje Behandling fraraade mine Meningsfæller at stemme for det og tilraade dem at stemme imod det ved den endelige Afstemning, fordi vi ikke ønsker det Princip indført i den kirkelige Lovgivning, at der kræves Enstemmighed af Menighedsraadene. Jeg hørte nok forleden Dag den højtærede Kirkeminister henvise til, at der allerede var en saadan Bestemmelse i Præstelønningslovens § 14, der kræver Enstemmighed, naar en Mand, en Præst skal oprykkes fra en lavere Lønningsklasse til en højere. Den højtærede Ministers Udtalelse lød saaledes: „Det er heller ikke rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede før, at det er et ganske nyt Princip med den Enstemmighed og den Fortolkning af Enstemmigheden, den Mildnelse af Begrebet, som Flertallet har foreslaaet. Der foreligger virkelig allerede dette i den kirkelige Lovgivning, at Oprykning efter Præste-

lønningslovens § 14 til en højere Klasse ikke kan finde Sted, hvis en Modstemme foreligger i Menighedsraadet. Man har anset det for ganske nødvendigt, at alle var enige om, at der skulde paalignes en Tillægsløn til en saadan Mand; der skulde være en saadan Glæde over hans Gerning, at i hvert Fald ingen vilde stemme imod.“ Her til maa jeg nu for det første bemærke, at naar den højtærede Kirkeminister siger, at der af Flertallet er foreslaaet en Mildnelse af Begrebet i det nærværende Lovforslag, er dette ikke rigtigt. Der er foreslaaet en Mildnelse i Forhold til Menighedsraadslovens Bestemmelse om, at naar en Ansøger til et Embede har samlet alle Stemmerne om sig, skal han af Ministeren indstilles til kongelig Udnævnelse, men paa det omtalte Sted, i § 14, har man altid opfattet Begrebet Enstemmighed i den almindelige Betydning af Ordet, netop fordi der ikke staaer de samme Ord som i den Bestemmelse, jeg nys citerede: at han skal have samlet alle Stemmerne om sig; man har opfattet det saaledes, at naar der blot var et Flertal, saa var det tilstrækkeligt. Men Bestemmelsen om, at et Flertal er tilstrækkeligt, naar Resten lader være at stemme, er skærpet netop ved den Tilføjelse, som er sket her, hvorefter i hvert Fald tre Fjerdedele skal have stemt direkte for vedkommende. Der foreligger altsaa en Skærpelse. Desuden forekommer det mig ejendommeligt, at den højtærede Minister vil føre denne Bestemmelse i Marken her, naar det dog forholder sig saaledes, at Ministeren selv er meget misfornøjet med Bestemmelsen i det paagældende Tilfælde og fra autoritativt Sted har ytret Ønske om at faa den bort.

Jeg skal altsaa tillade mig at opfordre mine Meningsfæller til at stemme imod Lovforslaget ved den endelige Afstemning.

Gunnar Fog-Petersen: I Henhold til de Bemærkninger, jeg havde Lejlighed til at fremføre ved Lovforslagets første og anden Behandling, og idet jeg i det væsentlige kan tiltræde, hvad det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) bemærkede med Hensyn til Bestemmelsen i § 1 om Enstemmighed i Menighedsraadet, en Bestemmelse, som ogsaa jeg maa anse for Udtryk for et forkasteligt Princip, skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren (Inger Gartier Schmit): Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) mente, at jeg gentog mine Bemærk-